

240 år av idog verksamhet i Nissafors Bruk

1960

1968 Gummifabriken säljer fastigheten till golfklubben, som anlägger först 9-hål, senare 18 och 36 hål
1963 rivs 'Baronavillan' av ekonomiska skäl av Svenska Gummifabriks AB, som då var ägare till fall och mark

1930

1956 **G. Lords arrende på fallet löper ut och träsliperiet läggs ned.** Baronavillan används som semesterhem f. KF-anställda
1938 Fideikommisset avvecklas och KF köper fallrättigheterna. Planer att anlägga industri, som aldrig blev av
1906 och framåt: smedjan, tullkvarnen och växthusen mot Ettö rivs

1900

1906 Erik Leijonhufvud emigrerar till England. Därmed upphör en glansfull epok i Nissafors Bruk
1906 Fallet utarrenderas på 49 år till Gustav Lord, som bygger ett träsliperi för tillverkning av pappersmassa
Under tiden arrenderas bruket ut till två smeder som smider i 14 år fram till **1906 då stångjärnshammarna tystnar för alltid**
1892 Salomon dör. Fideikommisset övergår till Samuels dotterson. Han dör 1898, varefter sonen, **Erik Leijonhufvud tar över**

1850

1883 Lancashireverk byggs upp i bruket. Vändpunkt i brukets utveckling. Erfarenhet saknades och ekonomin gick i botten
1855 – 57 Corps de logi byggs, kallad baronavillan.. Trädgårdar, orangerier, växthus anlades. Vattenledning dras fram
1850 Salomon dör och efterträds av en brorson med samma namn. Han bosätter sig på Bruket

1836 Salomon anställer skolmästare. Bönderna protesterar– de vill att barnen skall arbeta hemma på gården
produktionen består av spik, bandjärn, stångjärn för tråddragning, spadar, slädskenor, billar, hästkosöm, väffeljärn, mm
1810 och framåt: smidesrätten uppgår nu till 250 000 kg manufakturjärn

1800

1810 Bruket och Rasjö eldhärjas. Utbyggnad därefter m. ytterligare 1 härd och 1 stångjärnshammare
1808 Rasjö får 2 nya blåsmaskiner. Kan nu förse Nissafors med hela behovet av järn
1804 trädammen rivs, ny stendamm längre ned. 9 vattenhjul driver ny smedja. Kvarn, såg flytt t. Örerydssidan
1803 **Samuel avlider, sonen Salomon tar över.** Se tavla på honom med hans gemål i Hembygdsfören. sal
1797 bildas Fideikommisset för att säkra tillgång av skog och att släkten skall behålla godset

1750

1784 **Ny ägare,** Samuel Löfvenskiöld, köper ut 15 arvingar t. Camitz o Silverskiöld, som avlidit
Mycket järnprodukter fraktas till hamnar på västkusten. Vägen kallas Sillastigen då sillköp gör järnfrakten lönsam
Tabergsmalmen är en speciell kvalitet. Segheten lämpar sig särskilt väl för tråddragning. England största kunden
1750 får man 14 öre/170 kg järn f. trspt. fr. Rasjö till Nissafors. Bönderna fick 24 öre för 2 kbm kol (tvångsproducerat)
Tabergsmalm drygas ut med sjö- och myrmalm. 170 kg tackjärn kräver 50 tunnor kol. Malm köps också från Nora Bergslag
Bruket byggs upp med hjälp av specialister utifrån då lokal kunskap saknas. Två dammar byggs i trä. Masugnen klar redan 1726

1700

1725 Privilegiebrev för anläggande av bruk med vattenhjul, hammare, smedjor, malmbrott i Taberg och masugn i Rasjö
Camitz och Silverskiöld köper Bjersveds Säteri och senare andra gårdar – de säkrar stora skogstillgångar för kommande järnhantering

Järnväg först
I slutet på
1800-talet

Sillastigen

Järnbärraleden